

JIHOČESKÝ BARÁČNÍK

číslo 6 - červen 2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ZRUŠENÁ PLÁNOVANÁ OSLAVA ...

OB Ledenice ruší oslavu 90. výročí založení obce, která se měla konat **14.června 2020**. Přejeme Vám všem hodně zdraví.

Rychtářka M. Pařízková

Obec baráčníků Radomyšl

Zdravíme všechny čtenáře a jsme rádi, že se život pomalu vrací do zajetých kolejí. V Radomyšli jsme již začali pracovat s mládeží, sice opatrně

bez velkého osobního kontaktu, ale děti jsou nadšené, že se mohou alespoň hodinu společně věnovat tanečnímu cvičení, novým tanečním krokům i jednotlivým divadelním scénkám.

Jistě bude hezké, až se zase tetičky a sousedé setkají na baráčnických zasedáních a slavnostech. Určitě si o trochu více budeme vážit svého

života, dávat na svoje zdraví větší pozor. Těším se, až znovu uvidím vaše krásné kroje, dozvím se, co hezkého jste prožili, co si nového pořídili, jaké nápady pro rozšíření baráčnické činnosti jste vymysleli, pevně doufám, že jste nesešli doma u okna a nenechali na sebe pouštět tu hrůzu a strach, co na nás chrlila všechna zpravodajská střediska. Myslím, že jsme lidé rozumní a ve svém věku tak zkušený, abychom věděli, jak sami sebe chránit. Život je krásný a my všichni ho chceme žít.

Jůzková Zdeňka-paníaminka OB Radomyšl

Veleobec oznamuje ...

Milá tetičko, vážený sousede.

S ohledem na stávající situaci a obavy některých tetiček a sousedů z cesty do Prahy rušíme **zasedání představenstva 4. června i zasedání rychtářů 13. června 2020.** Představenstvo bude v plánovaném termínu dne 3. září a zasedání rychtářů 28. listopadu.

Přejeme Vám i Vaším blízním příjemné prožití letních dnů.

Rychtář Veleobce souseď Jaroslav Proček

OB PRACHATICE

Vážení přátelé, kamarádi,

hurá, začíná se rozjíždět i normální svět a tedy přicházíme s další, věříme zajímavou nabídkou:

Znáte BOMBARŽÁKY, hudební skupinu a skvělé táty?

Pak Vám nabízíme v rámci rodinného odpoledne, mezigeneračního setkání - cestu autobusem na Zámek Kratochvíle, kde **od 18:00 hodin 13. 6. 2020** se uskuteční koncert, hraní a povídání. Určeno pro celé rodiny. Vstupné 150,- Kč na místě.

Doprava zdarma, zajišťuje město Prachatice.

Odjíždíme v sobotu 13. 6. 2020 v 17:30 přesně z Malého náměstí v Prachaticích a pak po skončení zpět.

Prosím nahlaste se, počet míst v autobuse omezen.

Hanka RH+

Poděkování ...

Rychtář VI. župy soused Kastner děkuje všem tetičkám z baráčnické velké rodiny a tetičkám z Jihočeských žup, které šily roušky pro seniory, baráčníky a také pro firmy např. pro banky do Plzně, pro Jaspo s.r.o. Roudná a další firmy, dětská zařízení, nemocnice, za operativní přístup a rychlé jednání při zajištění textilních roušek. Např. do poloviny dubna dvě tetičky ze Soběslavi ušily 720 roušek, tetička Marešová z Boršova se také velmi činila. Šily tři druhy

roušek, k posledu již šily z nanotextilie, tetička Kastnerová byla velmi aktivní, která nanotextilii sehnala. Na výrobu roušek byly použity bavlněné materiály. Staraly se o seniory, chodily jim na nákupy např. v Praze mladší tetička Jaroslava Tinková, taktéž šily roušky, nedávno v Jihočeském baráčníku byla tetička Jůzková, tetičky z Prachatic při výrobě roušek.

Dále jsem chtěl zmínit firmy jako firmy Tibex s.r.o. z Boršova nad VL., kde přímo stříhali na roušky látky a rozdávali je lidem, kteří šili roušky. Dále nesmím zapomenout na Ditu Tábor a firmu B.E:S: Petrovice s.r.o., kde mají baráčníci ze Soběslavi dlouholetou spolupráci a jednou za rok dostávají zbytky látek k dalšímu využití.

Moc si toho vážím a ještě jednou děkuji. Dále bych chtěl upřímně poděkovat všem dobrovolníkům a lidem, kteří nezištně pomáhají. Jsem rád, že nám v této nelehké situaci není lhostejný osud našich spoluobčanů, že dokážeme držet při sobě. Musíme se chovat zodpovědně a ohleduplně, ale nepodléhat panice, depresivním náladám a snažit se hledět s optimismem do budoucnosti. Věřím, že společně všechna úskalí, která přináší současná situace, zvládneme co možná nejlépe.

Děkuji všem úžasným šikulkám a šikulům (známým i neznámým), kteří darovali tolik potřebné roušky. Skláním se před Vaší ochotou, solidaritou a obětavostí. Velice děkuji všem, kteří neváhali obětovat svůj čas i materiál.

Župní rychtář VI. župy soused Kastner

BOŽÍ TĚLO

Čím jsem starší, tím více se nořím do vzpomínek na dětství, obzvláště v současné době, kdy je nám seniorům ještě neustále připomínáno, abychom se drželi doma, a nikam moc nevycházeli. Ono se to nechá chvíli vydržet, dokonce si člověk psychicky odpočine od toho uspěchaného života a ruchu

venku, ale i toho klidu se člověk časem nabaží a začne toužit po lidské společnosti. Protože se stále ještě nemůžeme scházet, začala jsem chodit na procházky do přírody, abych se bez roušky nadýchala čerstvého vzduchu. Počasí k tomu zrovna vybízelo, po téměř parných dnech se trochu ochladilo, přišel i tolik očekávaný déšť a toto osvěžení bylo znát i v přírodě, která se nadechla, všechno bylo zelenější, všude vyrazila tráva, obilí se také více zazelenalo a bylo všechno hned veselejší. Najednou jsem zjistila, kam všude se nechá v blízkém okolí našeho města chodit na procházky a začala jsem objevovat pěšinky a polní cesty v okolí. Při pěších procházkách si znovu připomínám jména květín a léčivých bylin, které jsme jako děti školou povinné měly za povinnost sbírat a usušené nosit do školy. Dokonce se ve sběru léčivých bylin soutěžilo, byli vyhlašováni nejlepší sběrači a ti byli odměňováni knihou s věnováním. Nikdy mě sbírání bylinek nebavilo, doslova jsem u toho „trpěla“. Dnes, když bych měla na sběr dost času, už mi zase neslouží oči a s tím ohýbáním a stabilitou těla už je to také horší. Najednou kolem sebe vidím všechny ty bylinky a zdá se mi, že je jich všude plno, člověk doslova prochází v přírodě zelenou lékárnou. Vedle pěšinek je plno bílé i fialové hluchavky, lomikámenu, macešky rolní, přesličky, mochny husí, pampelišky, kopřivy, jitrocele kopinatého, v lese se zelenají listy břízy, listy borůvky, ostružiní a brusiní. Na slunných místech se objevuje mateřídouška. Jako bylinku jsme také sbírali i květy a listy hlohu bílého, který se z dálky ohlašuje svou typickou nahořklou vůní. Krásně voní i květy trnek, střemchy bílé a kaštanu. Pomalu začínou rozkvétat i lípy a akáty. Okolo polí a polních cest potěší naše oko koberce modrého rozrazilu, rozkvétají kopretiny, kohoutci, bika ladní /zajíčci/, sedmikrásky, občas je k vidění i smolníčka, vlaštovičník a „hadí mléko“ - tyto dvě posledně jmenované rostlinky po utržení vypouští totiž žlutou tekutinu, kterou jsme se jako děti vždy pomalovaly. Zkrátka procházka jarní přírodou je pastva pro oči a člověk tu krásu kolem vidí na stará kolena úplně jinak než v mládí. Co mi ale chybí, to jsou ty velké trsy blatouchů, které kvetly u potůčků. Dnes jsou potůčky většinou vyschlé a blatouchy nejsou téměř k vidění.

Všechna tahle krása mi připomněla svátek Božího těla. Tento svátek byl pro nás děti velická událost zvláště pro nás, děvčata. Nejdůležitější bylo nasbírat květiny na „troušení“. Zásobárna květů byla na loukách a na mezích a také na zahrádkách, tam to byly hlavně květy pivoňek, jasmínu, kalin a růží. V předvečer svátku se všechny nasbírané květy nastříhaly, smíchaly a daly do chladna do sklepa. Druhý den ráno jsme si oblekly sváteční šaty pro družičky /většinou to byly šaty, ve kterých se chodilo k prvnímu svatému přijímání/, hlavu ozdobily věnečky z bílých umělých květín a v ruce jsmě měly malý

proutěný košíček naplněný nastříhanými květy /další květinovou náplň do košíčků nám nesly maminky v papírových sáčkích a průběžně košíček během průvodu doplňovaly/. Pro nás děti byla účast v průvodu samozřejmou událostí a moc jsme se na ní těšily. Protože si již přesně všechno nepamatuji, dovoluji si ocitovat popis a význam této slavnosti z knihy „Český rok od jara do zimy“ od autorky Milady Motlové:

„BOŽÍ TĚLO, SVÁTEK NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI“.

Impulzem pro stanovení svátku Božího těla bylo vidění sv. Juliany /1209/, v němž dostala světice pokyn od Boha k zavedení svátku Nejsvětější svátosti. Tou se rozumí hostie, která se podle víry křesťanů při mši proměňuje v tělo Kristovo. Uložená je na oltáři ve schráně a věřícím se podává při obřadu přijímání. Původně se přijímal obyčejný chléb /u východních křesťanů dosud/, od 9. století se začala připravovat placka z nekvašeného těsta, která nakonec získala podobu malé kulaté oplatky – hostie. OD HROMOBITÍ, KRUPOBITÍ A ZÁHUBY BOUŘE, OD METLY ZEMĚTŘESENÍ, OD MORU, HLADU A VÁLKY, - OCHRAŇUJ NÁS PANE!

SLAVNOST S PROCESÍM

Boží tělo – oslava Nejsvětější svátosti – je svátek pohyblivý. Slaví se druhou nedělí po Svatodušní neděli, což bývá v rozmezí mezi 21. květnem a 24. červnem. Jeho význam souvisí s poslední společnou večeří Ježíše a jeho učedníků, při níž Ježíš ustanovil obřad přijímání chleba a vína na znamení svého těla a krve. Ku cti těla /a krve/ Ježíše Krista se svátek Božího těla začal slavit ve 13., v našich zemích ve 14. století. Na okázalosti nabyl za péče jezuitů v době baroka.

Boží tělo se oslavovalo procesím v záplavě zeleně a květin na veřejném prostranství po skončení slavnostní mše. Při ní se také světily božítělové věnečky z čerstvých květin. Na náměstí či návsi stály čtyři oltáře /podle počtu evangelií/, ozdobené zelenými stromky /nejčastěji břízkami/, ratolestmi a kvítím, které lidé za zpěvu a modliteb v průvodu obcházeli a prosili Boha za úrodu a o ochranu před živelními pohromami a válkou. V božítělovém průvodu šly z kostela napřed družičky s květinovými věnečky na hlavách. Ve městech byly oblečené do bílých šatů, na venkově do svátečních krojů. Někde šli vpředu i malí chlapci, „sedláčkové“. Dívky měly v rukou košíčky plné okvětních lístků pivonek a růží, které rozhazovaly jako obětiny na cestu. Za nimi nesl pod baldachýnem kněz monstranci s hostií – tělo Kristovo, pak následovali zpěváci, hudebníci, představení obce a ostatní. Slavnost byla ukončena před hlavním oltářem.

Z Božího těla si lidé odnášeli domů posvěcené věnečky a zelené větvičky z oltářů, aby je chránily před bouří a blesky /podobně jako velikonoční kočky/,

oltářní ratolesti zas měly ochránit dobytek před nemocemi a podpořit růst lnu. Lidová víra dokázala spojit zdánlivě nespojitelné – oslavu toho nejposvátnějšího v křesťanském náboženství s pohanskými pověrami. U nás veřejné oslavy svátku Božího těla skončily v polovině padesátých let 20. století. Ojedinelé se obnovily po roce 1990, většinou se však průvody s družičkami konají v prostorách kostelů.“. /Konec citace/.

A nakonec ještě úryvek z knihy „Babička“ od Boženy Němcové, jak se slavilo

Boží tělo v městečku.

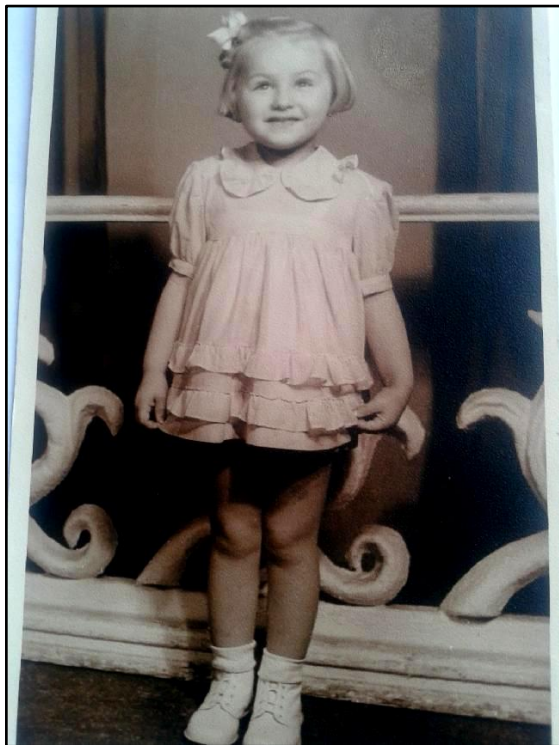
„Jaká to krása v městečku! Na domkách ratolesti, pod celým podloubím okolo náměstí jako v háji. Po silnici i po všech cestách nastláno zeleného rákosí. Na čtyřech stranách náměstí oltáře, jeden krásnější než druhý.....Bylo po pozdvihování. Kněz vzal do ruky velebnou svátost, lid začal v chóru „Beránku boží, Kriste smiluj se“ a zvony slavně přizvukovaly.

Vpředu šly děti, sedláčkové s hořícími třínožkami, ověčená děvčátka stelouce po cestě o závod kvítí. Za nimi kněžstvo, představenstvo města, honore z celého okolí, za těmi městský i selský lid obecný, mezi nimi šla babička. Korouhve rozličných spolků šuměly nad hlavami lidu, vůně kadidla mísila se s čerstvou vůní klestí a rozházených květin, zvuk zvonů roznášel se povětrím.“

J. Svobodová, syndička, OB Týn nad Vltavou

Vzpomínky na dětství

Přidávám své vzpomínky na školní léta. Mě velmi bavilo sbírat léčivé byliny a sušit je na naší veliké půdě. Ve školní soutěži jsem byla jedna mezi

nejlepšími /8 kg/ a dosud opatruji jako odměnu knihu „Babička“ od Boženy Němcové. Svátek Božího těla jsem prožívala jako malé děvčátko. Byl to opravdový svátek projít se v průvodu s košíčkem plným květů, v krásných šatičkách a prosit o Boží požehnání u jednotlivých oltářů /viz foto/.

A ještě jedna vzpomínka na Mariánský měsíc – měsíc květen, kdy jsem při májové bohoslužbě přednášela krásnou modlitbu k Panně Marii :/viz foto/

Já jsem ještě maličká, zda uslyší Matička, co jí chci zde říci v záři bílých svící?

Že jsem její v každý čas, slyším její něžný hlas

když mě před zlým varuje, k dobrému mě vzbuzuje!

ŠIKOVNÉ VODŇANSKÉ ŽENY - BARÁČNICE

Rozhodla jsem se Vám napsat o dvou šikovných ženách z Vodňan. O Petře Klimešové a Petře Vozábalové, baráčnice z místního spolku. Když přišla tato nelehká doba i do naší země, přišel rozkaz nosit roušku, kterých ze dne na den, byl velký nedostatek. Tak se jedna matka s dcerou rozhodly sednout ke stroji a ušít pro svou rodinu roušky. Pak ušily sem tam pro někoho dalšího. Jelikož je to baví, tak daly inzerát na internet.

Denně dostávají několik žádostí o roušku. Dost často jsou nucené pracovat dlouho do noci, protože zakázek je opravdu hodně. Už uspokojily přes sto zakázek. Ušily přes pět set kusů roušek, které putují po celé České republice. Posílají například do Prahy, Karlových Varů, Pardubic, Jihlavy a do dalších desítek různých měst a vesnic. Stále se potýkají s nedostatkem látky a nití. I já jsem jim přispěla látkou, která je pro mě už nepotřebná, ale někomu dalšímu pomůže.

Samozřejmě, že nejsou jediné, kdo šije roušky. Ony ale šijí zadarmo, jen pro dobrý pocit, že mohou někomu pomoci. Jediné o co si dovolí „zakazníky“ poprosit, je pomoc materiální, aby mohly dál zadarmo šít. Patří jim velký dík. Všem přeji pevné zdraví.

Milada Martíšková - Vodňany

LOMNIČTÍ BARÁČNÍCI UŽ ZAHÁJILI ČINNOST.

Lomničtí baráčníci zahájili činnost, když tetička Maruška Nováková přišla s návrhem, zda bychom si už mohli sezvat baráčnické sezení.

Pečovatelství dům, kde se scházíme, ještě byl pro návštěvy uzavřen. Tetička navrhla, že můžeme mít sedění u nich na zahradě.

Jako panímaminka jsem nebyla proti, neboť tříměsíční pauza byla moc dlouhá. Tetička nabídla zahradní pergolu, já k tomu zapůjčila zahradní altánek a obtelefonovala všechny

baráčníky a nemohli chybět muzikanti. Všichni pozvání rádi přijali. Na dodržení hygienických pokynů jsem všem ušila roušky, připravila dezinfekci na ruce a v případě potřeby i navlhčené ubrousky. Každý kdo přišel, dostal roušku. Moc každému slušela. Rychtář J.Titl zahájil poklepem sedění přivítal nás a popřál hodně zdravíčka. Zprávy, které jsme si

připravili, byly většinou informativní. Mrzela nás zrušená červnová oslava 90. výročí založení OB. Květnovým oslavencům jsme poblahopřáli. Tetička M. Nováková připravila malé občerstvení na grilu, tetička J. Havlová přivezla dobroty ke kávě. Muzikanti byli nedočkaví, kdy budou moci hrát. Potom

Panímaminka Zdeňka Kalianková

Dne 14. června oslaví krásné 85. narozeniny tetička **Miloslava Sosnovcová** z OB Tábor. I přes poměrně vysoký věk stále zastává funkci slídila účtu.

Dne 28. června bude slavit 80. narozeniny rovněž tetička **Hana Mádlová**, která zastává funkci šafářky. Oběma hodně štěstí pohody, spokojenosti a hlavně zdraví do dalších let přeji sousedé a tetičky z Tábora spolu s rychtářkou tetičkou Slavíkovou. K přání se připojuje i konšelstvo VI. župy.

V měsíci květnu oslavili své narozeniny: Tetičky Šmídová Jana, Žilová Ivana, Peterková Blanka, Pichlíková Anna, Benešová Anna, soused Mašek Daniel.

V měsíci červnu své narozeniny oslaví: tetičky **Klasová Stanislava, Žáková Radka**, sousedé **Bláha Josef, Majer Augustin** a **Žák Josef**.

X. župa blahopřeje k narozeninám tetičce **Marii Králové** z OB Prachatic, které slaví 27.6. Milá tetičko všichni baráčníci z X. župy ti přejí mnoho zdravíčka, pohody, radost z každého dalšího dne v životě. Ať se ti stále daří.

OB Vodňany blahopřeje tetičce **Petře Klimešové** k jejím narozeninám (1.6.)
Tetičko, vodňanští baráčníci ti přejí krásné a slunečné dny, hodně zdraví a
pohody v kruhu rodinném.

oznamuje smutnou zprávu, že je opustila tetička
Ludmila Bečvářová v požehnaném věku 93 let. Zemřela
11. května. Členkou baráčníků byla 40 roků.
Čest její památce.

Kalendář Připomíná...

29.8.2020 - VIII. župa - župní věneček v Halámkách

5.9.2020 - OB Boršov n.Vlt. - staročeské dožínky

19.9.2020 - Vodňany - X. župa konšelské sedění - U Zástavů od 8,30 hodin

26.9.2020 - OB Vodňany - oslava 85. let založení - upřesníme

3.10.2020 - České Velenice - oslava 100. let založení

10.10.2020 - Veleobec Praha - zasedání panímaminek - Rychta

17.10.2020 - Veleobec Praha - zasedání vzdělavatelů

24.10.2020 - OB Pištín - VHS restaurace "Na Dolánku" od 13 hod.

7.11.2020 - OB Písek - VHS od 14 hod. restaurace "Olympie"

14.11.2020 - Vodňany - X. župa konšelské sedění U Zástavů od 8,30 hodin

21.11.2020 - OB Prachatice - VHS od 10 hodin - rest. Družba na náměstí

22.11.2020 - OB Vodňany - VHS "U Zástavů" od 9 hodin

28.11.2020 - Veleobec Praha zasedání rychtářů

20.2.2021 - OB Písek - baráčnický bál - "Dům kultury" od 20. hodin

Vzpomínka na minulost ...

JIHOČESKÝ BARÁČNÍK

Zpravodaj Žup a OB Jihočeského kraje

vydává pro vlastní vnitřní potřebu OB Vodňany.

Redakce: Jaroslav Šíkl, Havlíčkova 438, 389 01 Vodňany - tel.: 605113102,
e-mail: jaroslav.sikl@seznam.cz

NEPRODEJNÉ

zasíláno do každé OB elektronicky i na další dodané adresy.

Ročník X. * číslo 6 * vychází 1.6.2020